

Szerkesztővel értekezni lehet min-
dennap 11 és 12 óra között. —
A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény Margitai
József szerkesztő nevére
küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
számlái és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet«, a »Csaktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések még elfogadottak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társai és Horvát.
Brünnben: Stern M.

Nevelési petitsova 10 kr.

Hirdetések jutányosan számlátnak.

Jelentés

A felső Lendva és vidéke filloxera és peronospora ellen védekező-egyesület közgyűléséhez.

Tekintetes egyesületi közgyűlés!

A filloxera és peronospora ellen védekező egyesületnek mult évi működéséről jelentésünket a következőkben van szerencsénk tisztelettel előterjeszteni.

A lefolyt év egyesületünkre nézve a nehéz küzdelmeknek éve volt, a mennyiben egyesületünk teljesen magára hagyatva, a legnagyobb nehézséggel volt csak képes megfelelni azon feladatoknak, a melyekre vállalkozott.

Még 1893. év tavaszán folyamodtunk a magas földművelésügyi magy. kir. ministeriumhoz, hogy az egyesületet gyermekéiben segélyezni méltóztatásék; kimutattuk hivatalos adatok, a kataszteri birtokívek nyomán, hogy 9000 katasztális holdnál nagyobb terület leend e vidéken megmentendő és regenerálandó; kimutattuk, hogy több százezer forintra megy azon összeg, a melyet a magas államkincstár állami adóiban fog évenként vesztíteni, ha e vidék szőlőszete elpusztul, s így eltekintve az első sorban figyelembe veendő közgazdasági érdektől, már pusztán a finanszialis érdek is szükségessé teszi, hogy ezen vidék szőlőszete föntartassék, illetőleg regeneráltassék.

A segély kieszközölése végett az egyesület elnöke minden irányadó tényezőnél interveniált, az 1893. évben egy ízben, az 1894. évben két ízben személyesen fenn járt a magas ministeriumnál, mindazonáltal a mindenkor megújított ígéreteken kívül, egyesületünk eddig miben sem részesült.

Egyedüli kedvezmény, a miről megemlékezhetünk, a magas ministerium részéről csakis az volt, hogy a vidék részére a tapolczai állami vinczellériskolánál 2 állami alapítványi hely létesítettet.

A lefolyt évben azonban még az is teher volt az egyesületre nézve, a mennyiben az alapítványi helyek létesítéséről oly későn értesült, hogy azokat 5 nap leforgása alatt kellett betöltenie, s azt az idő rövidségénél fogva, csakis 50-50 frtnyi segély megajánlásával eszközölhette, mert más feltételek mellett vállalkozó nem akadt.

A száz forintnyi segélyezés roppant teher volt az egyesületre nézve azonban ezen áldozatot meg kellett hoznunk, mert vidékünkön képzett vinczellérek nincsenek, tehát gondoskodnunk kellett arról, hogy a f. évre egy jó vinczellér álljon rendelkezésünkre, a mely célunkat el is értük, mert a vinczellérek egyike kiváló jó sikerrel végezte a vinczellér iskolát.

A folyó évben e czímen segélyezésre nem volt szükség, mert a kellő időben kiírdethető pályázat folytán segélyezés nélkül is voltak jelentkezők.

Az egyesület célja a peronospora elleni

védekezés támogatása is lévén, 3000 kgr. rézgáliczot is közvetített részben az egyesületi tagok, részben pedig az egyesülethez nem tartozó szőlőbirtokosok és községek közt. Ezen rézgálicz a szállítási költségekkel együtt 761 frt 49 krba került, s abból julius hó végéig 2722 kilogramm árusítottot el; leltári készlet tehát 278 kgr. az elárusítás kilogrammonkint 26 krjával eszközléttel, befolyt tehát összesen 707-72 frt, a leltári készletnek pedig értéke, a mely mennyiség az egyesületi elnök pinczéjében van elhelyezve, 72 frt 28 kr.

Minthogy az egyesület a rézgálicz vásárlására pénzzel nem rendelkezett, s annak árából alig folyt be valami, az elnök sajátjából előlegezett e célra 500 frtot úgy, hogy kamat költség nem merülvén fel, a rézgálicz közvetítésre a költségvetési előirányzatba felvett 50 frt nemcsak hogy megtakarított, hanem a rézgálicz közvetítés az egyesületnek 17 frt 96 krt még jövedelmezett is; ugyanis a 300 kgr. rézgáliczért, ha egészben el lesz adva, be fog folyni 780 frt, a mi szemben a 761 frt 49 kr. beszerzési költséggel, 19 frt 51 kr. nyereséget mutat; az egyesület javára, azonban 278 kgr. szeptember havig eladható nem lévén, a választmány felhatalmazta az elnököt, hogy a szükséges összeget kölcsön ulján fedezze; felvétellett tehát a helybeli takarékpénztárnál váltóra 59 frt; a kamat és a váltó árát 1-55 frtot levonva, a 19 51 frtból maradt az egyesület javára 17 frt 96 kr.

A „Muraköz“ tárczája.

A szőke apród.

— Irta: Kobor Tamás. —

A szőke apród volt az operaház egyetlen ballerinája, akinek nem udvarlója, hanem annak rendje és módja szerint eljegyzett vőlegénye volt. A legszebb tagja volt a korpori balletnek s az operai előadáson őt rendelék ki első apródnak. Az apród fehér trikójában, kék selyem kötöcsében s hullámozón leomló szőke hajjával a legelragadóbb jelenség volt. Minden látó az ő gyönyörű arcának szegődött, melynek szenvedő szinte bus kifejezésével sajátságos ellenétben volt nagy kék szemek indulatosa, olykor haragos nézése. Ilyenkor az ő vőlegénye fogcsikorgatva állt a jobboldali földszinti bejárat oszlopához támaszkodva és látszóval követte minden mozdulatát. Ennek a látósnak szóltak a szőke apród haragos tekintetei.

Ez a látó és ezek a szemek folyton cizvokdiak egymással.

A látó azt mondotta:

— Mar megint kaczerkold? Nem kértelek e hogy ne szépitd magadat annyira. Hogy iparkodj a tömegben eltűnni, hogy ezek a trivál arcok ne kéjelegjenek látásodban? Oh, hogy nem verbetem mindegyiknek a szeme üregébe az ő átkozott látomásinját.

A kék szemek pedig daczosan viilgotak vissza.

— Mi köződ hozzá? Tan nem tudod, hogy ballerina vagyok? csak nem eufithatom el magamat, mikor az a köteleességem, hogy szép legyenek! Hogy ezeknek tetszem? Mi köződ hozzá? Megűzettek az árát, joguk van hogy engem nézzenek. És szépiteni fogom magamat és kiallok az első sorba, mert nem akarom, hogy társaim közül valaki előmbre vágjon és elhalassza előlem az apródot. Ha te dühös vagy miatta, ne jöj a színházba.

Csodálatosan jól értették egymást, így, a szemük villanásából. A fiatal ember reszketve az izgatótságtól rohant a színpadra és várta a mennyasszonyát.

Ököle szorított kezekkel rohant feléje, mintha megakarna verni, de midőn a szőke apród mereven, büszkén szegezte rá szemét, a fiatal ember meg volt babonázva. Alázatosan, félenken közelgett hozzá és forró csókokkal borította a fejeje nyujtott kezét. A szőke apród kiralyfői méltósággal engedte csókolni a kezét, aztán odavezette a színpadi contr egy zugába.

— Ülj le.

— Giza, Giza, meddig tart még ez a komédia? Istenemre mondd, már nem bírom tovább.

A büszke, hideg tekintet ilyenkor meglágyult. Valami szívbe hasogató, szerető melegséggel nyugodott a fiatal emberen.

Édes barátom, nem tehetsz róla. Terhemre van ez az élet, de véges-végig kell állnom ezt a küzdelmet, vagy a mi boldogságunkból nem lesz semmi.

A szőke apród földhöz ragadt szegény emberek leánya, a kinek keresetéből táplálkozott még négy neveletlen gyermek. A fiatalember pedig egy előkelő özvegy asszony egyetlen fia büszke, szigoru erkölcsi felfogással, aki hallani sem akart róla, hogy fia egy ballerinát vegyen nőül.

Ha egy szegény varróleányt akarsz elvenni, semmi kifogásom. De egy ballerinát, aki naponta ezer ember előtt szinte meztelenül mutogatja magát — soha! Valaszsz közte és köztem.

Ő ekkor választott. — Választotta a szőke apródot.

Egy este fölkereste a színpadon és egy karika gyűrűt húzott az ujjára. A szőke apród könnyezve borult a keblére és megcsókolta a kezét.

— Giza, mondotta, bocsáss meg nekem isten, a mit teszek. Elhagynom miattad ősz, édes anyámat, a kit ezzel tán a sirba taszított. De más mód nincs, ősem egyikik bele házaságunkba és én rólad nem tudok, nem akarok lemondani.

— És mért nem egyezik bele édes anyád?

A fiatal ember megfogta kezét és könyörögve szólt hozzá.

— Giza, lásd, olyan nagyon fáj nekem anyám előítélete. Nem a szegénységem, hanem azt kifogásolja, hogy a színháznál vagy. Lásd, hiszen ismered társaidat az az előítélet olyan érhető. Ha ismerne téged, tudom megbocsátlne. De az az előítélet. Nézd olyan jó volna az ő áldását megszerezni és olyan könnyű.

— Mi módon?

Hagyd itt a színházat két három hónapig. Élj otthon a tiednél, majd addig gondokodom rólatok és aztán...

A rézgálic közvetítése nemcsak azoknak volt előnyére, a kik az egyesülettől vették, hanem vidékünk összes szőlőbirtokosaira nézve, mert annak következtében, hogy az egyesület kilogrammonként 26 kr jával adta a rézgálicot, az összes kereskedők is kénytelenek voltak ahhoz alkalmazkodni még 1893 évben 40 45 krt fizettek a szőlőbirtokosok; mi tekintettel ezen vidék óriási szükségletére, a szőlőbirtokosok javára ezrekre menő megtakarítást eredményezett.

Beszereztetett a tagok részére ugyan csak az egyesületi elnök által előlegzett pénzen 100 kgr. raffia hancs, a beszerzési ár a szállítási költségekkel együtt 73 frt 34 krt tett ki; a raffia kilogrammonként 73-5 kr jával helyeztetvén ki, befolyt 73 frt 50 kr; az egyesület javára jut tehát 16 kr.

Az egyesület anyatelepén a lefolyt évben a szükséges metszési, karózási, kapálási és kötési munkákat eszközöltettek, ezen munkálatok összesen 79 frt 40 krba kerülvén, szemben az előirányzat 80 forintjával, 60 kr. megtakarítás eszközöltetett; a telepen mutakozó hézagok pótlására az év késő részén döntés eszközöltetett, a mi azonban a telepnek csak alig 1/10 részén volt végrehajtható, a mennyiben a munkálatok az amerikai vessző késői beérése következtében csak későn voltak megkezdhetők, s mert költség hiányában nagyobb napszám adható nem volt, kevés napszámmal voltak folythatók.

Ezen munkálat a mult évi munkaprogramba ugyan felvéve nem volt, azonban az mulhatatlanul végrehajtandó, mert az anyatelepen mutakozó hézagok pótlására legalkalmasabb mód. Költségei a költségvetési előirányzatba felvett trágya beszerzési és szállítási költségből valamint a rendkívüli kiadásokból nyertek fedezetet.

Az anyatelepen a szükséges karókért a választmány a helybeli uradalmi főbérnökséghez folyamodott, s azokat az ingyen adományozni szives volt.

Hogy az egyesület további teendői iránt kellő tájékozást szerezzen magának, s hogy a filoxéra elleni védekezés illetőleg a szőlők regenerációjának sikerét bemutathassa, különösen a kevésbé művelt szőlőbirtokokban az önbizalmat fokozza, mult év szeptember havában egy tanulmányi kirándulást rendezett a Balaton vidékére.

Ott megsejlemlétek László Tomajon gróf Deym szőlői, Tapo'czán az állami te-

lep, Badacsonyban a községi telep és a herceg Eszterházy-féle szőlők.

A kirándulás rendezésénél főfigyelem fordított arra, hogy a nép rétegéből legyenek a vezetők megnyerhetők, mi végből hat községi előjáró lett a kirándulásban való részvételre megnyerve.

A kirándulásnak megvolt a kívánt kedvező hatása, s nagyban fokozni fogja a mulhatatlanul megkívántatott önbizalmat, a mire főleg oly óriási munka kezdetén van szükség.

Tervebe vétetett az anyatelep hézagainak a szőlőiskolában levő gyökeres vesszőkkel való kipótlása is, azonban az nem volt eszközölhető, mert a tavasszal beállott eszére a szőlő oly rohamosan kifakadt, hogy a kiültetés nagy kárral járt volna, eltekintve attól, hogy a már erőteljes tőkék mellett az ujonnan kiültetett tőkék elsatnyultak volna. Azután a pótlásnak legcélszerűbb módja csakis a folyamatban levő döntés leendő.

A permetezésre és a permetező gép beszerzésére a költségvetésben 42 frt vétetett fel, azonban a peronospora az amerikai ültetvényeket nem támadta meg a f. évben, miért is az megtakarított.

Felvetetett továbbá a költségvetésbe 8000 db. gyökeres vesszőnek és 60,000 db. sima vesszőnek eladása is, s e czimén 260 frt lett előirányozva.

A gyökeres vessző a folyó év tavaszán tényleg eladható lesz, azonban sima vessző sokkal kevesebb lesz nyerhető, mint a mennyi előirányoztatott, mert a döntésnél a nagy tőke és a sortávolság miatt igen sok fel lesz használva.

A kiadás összesen 471 forintban lett előirányozva, s a tényleges kiadás csak 223 frt és 51 kr volt, tehát az előirányzott összegnek több mint fele megtakarított.

Az anyatelepen előfordult külső munkálatokat Koller Ferencz e. titkár vezette, a munkásokra a felügyeletet az egyesületi elnök vinczellérje gyakorolta, kit az elnök díjazatlanul bocsájtott az egyesület rendelkezésére.

Végül tisztelettel jelentjük, hogy az egyesület a lefolyt évben két rendes közgyűlést és öt választmányi ülést tartott jelentkezőt felvételre 3 tag, s így a tagok száma jelenleg 123.

Az egyesületi alapszabályok értelmében

a következő évi költségvetési előirányzat minden év november havában megtartandó közgyűlésen volna megállapítandó; mult év november havában e czélból nem tartott közgyűlés azon okból, mert a megyei gazdasági egyesület közgyűlése decz. havában tartatott meg, s attól, valamint a magas ministeriumtól az egyesület segélyt várván, a költségvetés összeállítására és a közgyűlés megtartására elodáztatott annyira, mennyire csak lehetett, hogy az esetleg nyerendő segély mérvéhez képest állapítsák meg a f. évi munkaprogramm és költségvetés.

Mint hogy azonban költségvetés nélkül a folyó évben már kiadásokat eszközölni nem lehet, s mert a megyei gazdasági egyesület a segélyezést az eddigi, valamint a jövőre tervbe vett működéstől teszi függővé, az egyesületi alapszabályoktól eltérőleg, — hogy a gazdasági egyesület kivánságának eleget tehesünk, s a f. év január havának második felében, avagy február havának első felében megtartandó gazdasági egyesületi gyűlésen kellően felszerelt kérvényünket előterjeszthezzük; a márczusi havában megtartandó számvizsgáló gyűlést a költségvetést megállapító közgyűléssel egyidejűleg javasoltuk megtartani. — Van szerencsénkezek után a választmány által megvizsgált számadást 1/10 alatt tisztelettel előterjeszteni.

A folyó évben végrehajtandó munkálatok ezek:

Az anyatelep hézagainak pótlása döntés által, mi végből mintegy 75 szekér trágya lesz beszerzendő, szükséges metszés, négyszeri kapálás, kötésés, s miután már a f. évben zöld ojtás fog eszközöltetni háromszori permetezés. Az őszszel vessző szedés, csomagolás, elvermelés.

Mint hogy most már az anyatelepen oly sok munkálat lesz, hogy ott egy embert állandóan alkalmazni kell, s miután már annyi értékes vessző lesz ott, hogy az az állandó felügyeletet mulhatatlanul megkívánja, ott egy kisebb vinczellér ház kapcsolásban ojtóházzal lesz felállítandó, ugy, hogy annak idején, midőn az egyesület nagyobb mennyiségű fásajtást eszközölthet, a vinczellérak mellett egy kisebb ojtóház is legyen. Az ojtóház, valamint a vinczellérak költségei a költségvetés keretében ugyan nem illeszthetők bele, a miért is a választmány azon javaslatot terjeszti elő,

— Eltartassam magamat veled?

— De, Giza! Hiszen — — — A szőke apród három lépést hátrált, aztán karjait összefogva mellén, hidegen, határozottan mondá:

— Nem teszem. Ha édes anyád a szegénységem kifogásolná, volna bennem annyi jószág, hogy magam kérjelek: mondj le rólam, tisztelne-dell kedves anyádat. De hogy szememre lobbanja az én tisztességes munkámat és becsületemben kételkedik, ezzel megsértett engem és én elégtételt kívánok tőle. Ha férfi vagy, meg fogod azt nekem szerezni, ha nem, akkor nem érdemel az engem. És én megmaradok a színháznál csak azért is, míg a te anyád meg nem követ és oly méltónak nem tart hozzád, a milyen vagyok. — Itt a gyűrűd, majd csak az édes anyádtól fogom visszatagadni.

— És ennél maradt.

Lázás, dacos ambícióval iparkodott az ő színházi karrierjén előrelépni. — Fáradszónalán gyakorolt, táncolt, szinte rakoncátlanul táncolt és szépségével, tisztségével csakhamar magára vonta a figyelmet. Csinosította magát, kacserkődött, a nagy tömegekből iparkodott kiválni, és nem törődött az ő völgyéne elkieseredésével, mely vad és keserű szemrehányásokban nyilvánkozott.

— Semmi közöm hozzád, ha nem bízol bennem; akkor anyáddal egy nézetem van.

A szőke apród kedvence lett a közönségnek. A karban az első sorban táncolt és nem telt bele egy esztendő, belekerült a második quadrilba. Már nem öltözött ki spródnak, de a

színháznál és a habituék még mindég a szőke apródnak neveztek.

Idővel kezdtek róla pikáns történeteket is mesélni és az ő szerencsétlen völgyéne ki nem került a párbaokból miatta. Mind vadabban, mind elkieseredetebbben folyt kettőjük között a küzdelem, a látszó üvegját majd kiverte a fiatal ember lázas tekintete és azoknak a nagy kék szemeknek dacos visszavillanásába idővel valami beteges örület, harag is vegyült.

A gögös öze egy asszony előtt nem lehetett róla beszélni. Elment többször az operába és nézte azt a leányt, a kit fia el akar venni és látia az ő mind fokozódó kacserőségét, s csak megerősödött az ő ellenzésében.

Hiszen már úgy emlegetik, mint aki a többieket rontja.

S mintha igaz lett volna. Tamadtak udvarlói, akiket nem utasított vissza. A völgyéne már alig tudott veie egyedül lenni. A dacos játékból, melyet a lány kezdetben csak sértett büszkeségében űzött, veszedelmes valóság lett, Meglekedés-látványt támasztott. Megakarta mutatni, hogy ő tud rosszabbnak látszani a többinél és mégis megmaradni illetlen, megközelíthetlen nőnek. — Játsozott a táncol és maga sem vette észre, hogy vére meghevült tőle. Előadás után, ha völgyéne karján kilépett a kapun, az udvarlónak sürd tömegén vezetett keresztül az utja, végigszorított egy pár tuozat kezét és egyik-másik tovább tartotta fogva és frivol jelentőséggel szorította meg.

A szőke apród tancsáról eltűnt a pirosság. Szeme körül nagy kék karikák képződtek és sokszor, nagyon sokszor nyughatatlan tűz lobogott bennük. A hangja, ha beszélt, ingerült, rekedt volt. Sokszor elfogta az érzékenység és sirt, sirt keservesen, — minden ok nélkül.

Az ő szerencsétlen völgyéne betegnek hitte. Egyre kérte sajnátható szomorúsággal, hogy hagyja abba az emésztő, ezáltal játékok. Legyen ugy, a hogy lehet, elveszi édes anyja beleegyezése nélkül is. Ilyenkor a szőke apród távolba vessző merő tekintettel hallgatta és csak szomorúan rázta a fejét:

— Nem lehet, nem lehet! — Egy esztendő múlva már megint táncosnó lennék.

Egyszer, midőn a szegény fiu lábaihoz borult és egy könyörgött neki, a szőke apród zokogva vona karjait nyaka körül és szaggatottan mondta:

— Nem megyek, nem megyek! De leszek a te szeretőd... a feleséged egy sem lehetek többé.

És a szőke apródból magántáncosnó lett, az a szerencsétlen fiu pedig kibekült édes anyjával. És minden este továbbra is ott van az operában és szomorú, sird sóvárgással nési a szőke apródot, a ki kétégebesett bravúrral lejti a legnehezebb pas-kat. Előadás után pedig oda áll a színházi bejárával szemben egy sötét kapualja és lesi, mikor bontakozik ki a szibongó tömegből az ő elveszett szerelme, anyála...

Arra kíváncsi, kié a kocsiába száll.

miszerint e czímen évenként 100 frt vétessék fel a költségvetésbe, s abból törlesztessék a kölcsönként felveendő építkezési költéség.

Ezen munkaprogramm 1201 frt 83 kr. kiadással lesz végrehajtható, a melylyel szemben 715 frt 52 kr. bevétel áll rendelkezésre.

Ezek után van szerencsénk a költségvetési előirányzatot „I. alatt tisztelettel előterjeszteni.

A költségvetésből méltóztatik látni, hogy az a legszigorubb takarékoság elveinek megfelelőleg szerkesztetett, s abban az előterjesztett munkaprogrammal megfelelőleg csakis úgy vétekkel fel a kiadási tételek, a mint a helyi viszonyok azt multhatatlanul szükségessé teszik.

Kérjük tehát az igen tisztelt közgyűlést, hogy a költségvetést az előterjesztéshez képest egész terjedelmében elfogadni és a 486 frt 41 kr. hiány fedezéséről pedig gondoskodni sziveskedjék.

Bátrak vagyunk erre nézve indítványozni, hogy a mult évi számadás, f. évi költségvetés és ezen jelentés melléklésével első sorban a m. gazdasági egyesülethez forduljunk kérvényünkkel, a mely a segítyezést a deczemberi közgyűlésen már kiállításba is helyezte, forduljunk továbbá újból a magas ministeriumhoz és a herczeg E. z. terházy-féle hitbizományi uradalom kismartoni igazgatóságához, mert ezen uradalom itt első sorban van érdekelve, s nem képzeljük, hogy tekintve azon fontos közzgazdasági és szociális érdekek, a mely a 9000 kat. hold szőlő megmentéséhez, 35—40 ezer ember existenciájának biztosításához van fűtve, hogy a folyó évben is és minden oldalról siket fűlekre fogunk találni.

De ha az bekövetkeznék is, t. közgyűlés, lassabban bár, de el fogjuk érni azon czélt, a melyre vállalkoztunk, telepünk az idén már teljes lesz, és szemben azon nagy kereslettel, a melylyel különösen az amerikai gyökereis oltványoknál találkozunk, a jövő évtől kezdve az oltványok egy részének nem egyesületi tagok részére való eladásával módunkban lesz kiadásainkra fedezetet találni, s lassankint telepünket úgy kiterjeszteni, hogy a vidék szükségét fedezni képes legyen.

A miért is kérjük az igen tisztelt közgyűlés felhatározását arra is, hogy azon várt esetben, ha egy oldalról sem kapnánk segítyt, a folyó évi hiányt kölcsön útján fedezhesük.

Rézgálicz közvetítésnek szükségessége a f. évben nem merül fel, mert a helybeli kereskedők hajlandóknak nyilatkoztak ugyanazon minőségű rézgáliczot a szőlőbirtokokok rendelkezésére bocsátani, a mely áron, a a minő rézgáliczot a mult évben az egyesület közvetített.

T. K. Méltóztatik látni, hogy az egyesület nehéz viszonyok közt is képes volt megállani helyét, s a rézgálicz közvetítésével máris szemléltető áldásos missiót teljesített, pedig az egyesület csak a jövőnek egyesülete!

Csak a jövőben fogja a vidék megtudni, hogy mily hatalmas tényezője leend a vidék anyagi és kulturális haladásának az a szerény egyesület, mely magára hagyatva, éveikig a létért küzdve, csakis tagjainak hazafiságával és áldozatkészségével volt képes fenntartani magát.

Egy szebb jövő hajnala dereng felénk, ha lelki szemeinkkel a távol jövőbe tekintünk át!

Ma puszták és elhagyottak szőlőink még ott is, hol a filloxera még nem pusztított; általában holdankint 7—8 akó bornál több nem terem vidékünkön, tehát 63—90

ezer akónál nem több a vidékünkön 9000 kat. holdon; mekkora lesz a külömbőség ha majd 20 év múlva holdankint átlag 30—40 hectoliter terem, vagyis 270,000—360,000 hektoliter a 9000 holdon. Hogy mit jelentenek ezen számok, ahhoz nem szükséges bővebb magyarázat, különösen ha meggondoljuk, hogy az egyesület feladatát képezendi a vidék viszonyainak leginkább megfelelő szőlőfajták elterjesztése, s egyforma bor előállításának előmozdítása, egy borvidék megteremtése. A mire az összes tényezők megvannak, hiszen tudjuk, hogy egyes kiváló bortermelők pinczéiben milyen kitűnő bort találnak!

S hogy e vidéknek nincs hirneve, annak csakis az az oka, hogy itt senki sem gondolt a szőlőszet és borászat általános emelésével.

T. K. Igazolni fogja működésünket a jövő, s a várható káprázatos eredmény megérdemli, hogy áthatva az egyesület missiójának nagy horderejű jelentőségétől, az egyesület a maga összességében, s annak tagjai egyenkint mindent elkövessenek, hogy az egyesület működését minél szélesebb körben érvényesíthessék, hogy a szőlőbirtokokok minél nagyobb tömege, minél hamarabb reszesüljön az egyesület jótéteményeiben, anyival is inkább, mert az erkők tömörülése, biztos záloga a sikernek.

Alsó Lendván, 1895 január 15. é.

Az egyesületi választmány

Különfélék.

— Kinevezések. Rántes Menyhért oktanitót, a csáktornyai tanítóképző-intézet végzett növendékét a vallás- és közoktatásügyi minister a királylakai áll. elemi iskolához rendes tanítóvá nevezte ki. — Cseri Rezső volt csáktornyai urod. tisztet, a magyar-óvári gazdasági akademia tanárságát, gazdasági tanintezeti segédtanárra nevezte ki a földművelésügyi minister.

Uj vasut. A kereskedelemügyi minister Mandel Pál orsz. képviselőnek és Hajos Mihály ügyvédnek Nagy-Kanisától Alsó-Lendváig, gróf Bathányi Tivadar orsz. képviselőnek pedig Alsó-Lendvától Regede felé az ország határaig terjedő vasutra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

A „Csáktornyai Takarékpénztár“ részvénytársasága f. hó 14-én délután tartotta meg nagy érdeklődés mellett az évi rendes közgyűlést. A főmenetnyit úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelőbizottságnak megadták. A Neumann József elhalalozása folytán üresedésbe jött igazgatói állásra a jövő 3 évre Szeivert Antal aligazgatót, aligazgatónak Hirschmann Samu igazgatósági tagot választották meg egyhangulag, ki helyett Mayer Hermann került bele az igazgatóságba. A kilépett igazgatósági tagok: Pecsornik Ignác, Tódor József, Strahia Ferencz, Bernyák Karoly és Csakathurner Hermann újból választották meg. — A felügyelőbizottság tagjai újból: Alszeghy Alajos, Hirschmann Adolf, Pálya Mihály (rendes); Probszi Ferencz, Heinrich Miksa (pó.). Jótékony czélra 410 frtot szavaztak meg; ebből a népiskola 10, a polgári iskola 20, a nőegylet és izr. nőegylet 30—30, a tüzoltó egylet 50, a szegény alap 70, az óvoda és a városi kórház alap 100—100 frtot kap.

A Muraközi Takarékpénztár e hó 9-én tartotta rendes évi közgyűlést főt. Horvath Lajos provinciai is tiszteletbeli elnök vezetése mellett. Elnök megnyitván az ülést, meleg szavakkal üdvözli a megjelenteket; konstátálja, hogy 125 jogervényes szavazat van jelen Felolvastott az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, — melyek tudomásul vétettek a s felmentvény megadatott. Az igazgatóságból kilépett 4 tag (Kiszellák Lajos, Neumann Vilmos, Rosenberg Rezső és ifj. Neumann Miksa) újra egyhangulag megválasztott. A felügyelőbizottság tagjainak újra egyhangulag megválasztották: Margitai József, Neuman Bernát és Neuman Samu rendes, Benedikt Bela és Löbl Mór pótagoknak. Az aligazgató fizetését a közgyűlés nem emelte, ellenben a felügyelőbizottság tiszteletdíját igen. Az elnöknek igazgatóságnak,

igazgatónak, felügyelő-bizottságnak odaadó fáradozásait jegyzőkönyvi köszönet nyilvánított. — A jegyzőkönyv hitelteliségen Prusztz Alajos és Mózes Bernát küldeték ki. Végül elnök a közgyűlést befejezettnek nyilvánítja.

A csáktornyai iparos polgárok által f. hó 9-én tartott táncvizsgalóm alkalmával 28 frt 80 kr. felülfizetés történt, mely összeg a helybeli szegények között leendő kiosztás czéjából, illetékes helyre juttatott.

A helybeli kereskedő ifjak önképző egylete f. hó 2-án saját helyiségében igen sikerült háziestélyt rendezett, — mely alkalommal Kohn Gyula, Münz Jenő és Kopjár Sándor igen sikerülten szavaltak. Kohn Gyula Petőfi „Nemzeti dal“-at és Endrődi „Czeli bucsu“ című költeményét. — Münz Jenő Dezső Józsefnek „Két szem“ című monoógiát, Kopjár pedig Petőfinek „Az örök“ című versét szavalta. — Az előadást jux tombola követte, melyen 74 résztvevő értékes, részint tréfás sorsozatotot ki, az utolsó nyeregményt Kopjár Sándor teljes életnagyságban egy ládába csomagolva képezte, a mi nem csekély nevetésre adott okot. Ezen „értékes“ nyeregmény „szerencsés“ nyereső Baumann Zsigmondra volt, ki azonban a kis tárgyat, miután nehéz volt haza vinni, az egyesület volt kenytelen ajándékozni. Ezen estély a könyvtár-alap javára 34 frt 77 kr. jövedelmezést és így a könyvtár még e hó folyamán lesz megnyitható. A fenneti estélyen a tombolajegyek eladását Herlinger Olga, Luria Vilma, Dörner Fanni és Bayer k. a. voltak szivesek elvállalni, fogadják ugy ezek, valamint mindazok, kik tombolatárgyakat voltak szivesek ajándékozni, a csáktornyai keresk. ifjak önk. együletének hála köszönetét.

Meghívó. A „DKE“ perlaki kiadódóvája javára — 1895. évi február hó 24-én — a polgári társas-kör termeiben bohócz-estélyt rendez. Kezdeté 9 órakor. Személyjegy 3 korona. Felülfizetések hirtalilag nyugtáztatnak.

Táncmulatság Légrádon. Folyó hó 10-én az ö. t. egyesület tisztikara, pénztárának gyarapítására anyagi és morális tekintetben jól sikerült táncestélyt rendezett. — A mulatságot megelőző napokon dühögő viharok és havazás dacára nemcsak a helybeliek jöttek el, hanem a szomszédos vidékről is meglepő számban jeleut meg a közönség, ugy annyira, hogy a nagyvendégül összes helyiségei alig bírták befogadni a vendégeket. A négyest 27 pár járta. A határozottan tüzoltó jellegű mulatság a legkedélyesebb hangulatban a reggeli órákban ért véget. Ez alkalomból felülfizetni sziveskedtek: Riedl Jenő (Libauveoz) 1-8), Gadó M., Gayer Lajos és Rojokovics Ottó (Ludberg) 1-50, Stefics István (A.-Domboru) 130, Kohn Karoly (Alsó-Domboru), Farkas Ferencz, Mosgai Mária 1—1 frt; Vamossy Tivadar, Löwe Adolf és Starkl N. (A.-Domboru) 80—80 kr.; Mikler Győző, Kovács Gyula, Friedlér Henrik 75—75 kr.; Viola József, Weisz Vilmos, Gránicz Károly és Gadó Lajos (Alsó-Domboru) 50—50 kr. Lousch Lipót, Schwarz N. (Sopron), Fridlér Miksa, Goldschmidt Földp és Lubits György 30—30 kr.; Murkovicz Ferencz 25 kr. Az egyesület ez uton mond őszinte köszönetet a t. adakozóknak.

Nyilvános köszönet. A helybeli „Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársaság“ tek. igazgatósága a mai napon 20, husz forintot jutottatot kezeimhez, mint a közgyűlés által a polg. iskola tanári könyvtárának gyarapítására megszavazott adományt. A mikor ennek átvétele a nyilvánosság előtt elismerem, fogadja a tek. igazgatóság leghálásabb köszönetemet. — Csáktornya, 1895. február hó 15-én.

Pálya Mihály, polg. isk. igazgató.

Köszönet nyilvánítás. A „Muraközi Takarékpénztár“ a helybeli szépitő-egyesületnek 40 frtot volt szives ajándékozni. — Az egyesület íránt tanusított ezen jóindulataért fogadja s fenntnevezeti takarékpénztár igazgatósága egyesületünk legmelegebb köszönetét. — Csáktornya, 1895. február hó 15.

Csvetkovics Antal, pénztáros.

Bucsuüdvözlét. Mindazon ismerősimnek, kikből személyesen el nem bucsuzhattam, ez uton mondok szívelyes „Isten hozza“-ot.

Zakál Vilmos, m. kir. adó-ellenőr.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁDOR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kužinara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju

Glazbeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Na hasen obnovljenja naših gorica.

Slëdom svojega poslovanja stojeći u savezu sa obćinatvom od više obćinah, gde se traje goji, imam zgodu njihove napore glede obnovljenja goricah proučavati gda bi njihov uspeh želim na javnost iznesti u ovih obćinjenih listih s dozvolom gospodina urednika, činim to s onim uverenjem, da nësam morebiti suvišno delo izvršil.

Čimjenica je ta, da obrana naprama upuštjenja fiolokserom, koja u našoj okolioi, te mislimi obćenito, s malom iznimkom niti s daleka neobstoji, kaj vsëda je mnogobrojnih obćinah, gde goriceposeđujuće obćinatvo ne sama da na obranu u obćem niti nemisli, već sa obrani usuprot tomu, da je jedini izvor svojega dohodka izgubilo, još uvëk odtudjuje.

Ovomu odtudjenju mlitavosti zroka sudući po izkusanjih, delom u pomenjkanju vrednog znanja, ali poglavito pak u ono žalostnoj okolnosti mislim naiti da u po jedinih obćinah u imetkom i društvenim svojim položajem, kak i s popularnostju za vodje zvane osobnosti, koji kak u svakoj zgodi čine, tak i na ovom polju i morebiti u prvom redu imali bi biti zvanj na poslenost, na mesto medtim, da bi si potrebno strukovno znanje pribavili, te na nje upućen siromaške gorice posëdatelje snavukom i presvćenjem obakrbiti i poticali na čin obrane oni sami presposlonu gledju

upuštajene prostore, kajveć niti na znanje neizmaju na polju obrane učinjenog napredka drugih obćinah.

U ta kvi okolnostih onda zbog nauka i razjašnjenja na nje se obraćajući oni mali posëdnici, koji već ovdë ondë opaženimi peldami se opametivši, poprimiti bi se na podignutje gorice dobiju doistine naputek, ali svekinom takov, da i onu volju zgubiju, koja su imali ktomu.

Je su medtimi i takvi gospodari nadalje, koji se odluće, te utemelje, menjši vekši prostor, samo žalostno, u mnogih slučajih u tom neima hvale, neima zbog toga, ar zahadjaju uto brez svakog predbeznoga plana, minisidue strukovni naputek, neizaberu fele prema okolnostim, te držeći ono načelo pred očima da položenje s čim manje koštalo bude.

Ovak s onim prividnim prišaranjem ne samo da je sebi kvara nanesel on posëdnik, izgubivši u prostor ves uloženi kapital, nego je kvara na nesel s tim obćinstvu svoje obćine, navlastito onomu siromaškumu gorice posëdatelju, koji vidivši brez uspešnu pëldu izgube volju k položenju goricah; ar tražiti uzrok brezuspënosti držju za suvišno, stim više, budući isti posëdatelj ravno to naglasuje sve moguće sam učinil, pak mi ipak nje je uspëlo, anda je celo gibanje utemeljenja brezuspëšno.

U ovakvih okolnostih obćinstvo naših malih posëdatelja brez strukovnoga znanja i vodje samu sebi ostavljeno zdvojno gledj

u budućnost, zna čuti, da bi se neka moralno učiniti, da ga drugo nećeka nego nevolja, ali brez presvćenjenog vodje, na sebe upućeni, nemore se ničega prieti.

Da pak odlučni popularni posëdnik slëdom svojeg i društvenog položaja, koji je u svojoj obćini za vodju zvanj kak lepe uspehe more na ovom polju postići, ob tom govori nižje činjenice

Abauj Torna varmegija, Bodókö Vár-alja, Bodókö-Ujfalu i Arka obćinah goricni posëdatelji, su pred razmërno malo, vrëmena takaj se k spomenutih prije obćina goricnim posëdateljom se mogli računati, s radostju medtim mogu reći, da na samo bile, ar je denes već radostno pokrebaoje na medjah tih obćinah.

Priznanje ovog pokrebanja ima se Kager Jozefu Bodókö-Varaljskomu plebanosu prisati. On je bil, koj je vidil veličinu te nevolje te 1892. na protulëtje naimanju mëstne gospodčije osnovano položenje pazljivo je sprevaljal, te se je kak položitelj k tomu priložil, potrebno strukovno znanje si je pribavil te korist obćinatva svoje obćine na sreću noseći, to je ondë učenio, na zamudivši nitj jedinu priliku, da gorice posëdatelje s navuk naputki na obranje potekne, sam izvršujućom pëldom uvëk napred hodeći, pobivši time on obćem to poprieto i naglošno načelo, da je otvore nje goricah samo veleposëdnikom moguće.

Prvi radostni uspeh neutrudljivomu mu nastojanju osnovanje na dionicah utemelje-

ZABAVA.

Prevejani košaraš.

Košaraš Vrbec dobezi jedno k gospodinu fiskališu N. tak naglo, da je stoprv onda zpažil, da na vratih nije pokućil, kad je već polag stoleka gospodina fiskališa stal i ovga je srdito od pet do glave z očmi mieril.

— Oberne se onda natrag, stupi do vrat te pokuć — barem iznutra, kad je izvana savoravil, satim se sedne na stolac, noge metne širom, kak je bil navaden pri pletenju, košarah, podpre se lakti, obraća med rukami svoju kosmatu kapu kakti melinsko kolo i veli:

„Gospodin fiskališ, sad imam i ja jednu pravdu i da bi znal, da ju dobim, odmah bi tju započel te bi ju teral od štenge do štenge tijam u gornji kat gore i vrlo bi me veselilo, ako bi i oni gospodin fiskalaš pri tom u svoj lonac koju šlicu dobili a moj sused vužar, bi moral plaćati, dader bi mu koža pucala.“

Sad si fiskališ priëme ruke jednu o drugu ribati te prste natezati, da su pucali i odgovori:

„Anda mi povedajte vašu pravdu od kraja, spameten clovek najde svakoj sekir. poriče.“

„No“ — veli Vrbec — „Stvar je posve kratka! — U našoj sobi najmre je stal

jedan stari ormar, u koj smo si našu svetešnju opravu spravljali, ja i moja žena, koja je to svaki ponedek nutar spravjala. Ktomn je znal kad kada i koj novi komad dojt, ako su vrbe dobro zrasle te su žene puno košarah za flake trebale a frajlice košarice za njihove ljubezoike, dok su potlam na suhom ostale, i svoje košarice rade nazad vzele.“

Na jedan krat dojde moj sused vužar kmeni, — i neka si premisle kaj mi je rekel! — Čuješ metlar — veli meni, koj sam košaraški metar — sad bi već jedan krat bilo vrieme, da mi mojega ormara povrneš! — Kaj? velim ja — ti konopiar, tvojega ormara? — Je, odgovori on, ti šibjogulec, mojega vmara hoću, kojega sem tvojaj staroj teci posudil, onoj, koja je pred peterni godinama pri tebi umrla. — Je, — velim ja — o tom ja nikaj neznam, ovak bi mogel svaki dojt pak reći: Daj mi tvojega stola, kojega sam tvojaj teci posudil, ili daj mi tvojju uru, koju sam ti teci posudil! — Ormara sem ja od moje tece herbal i on iz moje hiše nebude išel pak punktum. — Tu sad još nije punktum, zavikne on, metne dva prsta u usta i zafuče, dader su se obloki stepali, na to fućkan e dojdru tri vužarovi detici i odnesu ormara, a on galzenjak je mene iza toga za vrat držal, dok je sve čisto gotovo bilo. Zatim i on za njimi idući veli: Ovak si clovek mora po svoje stvari hoditi!

— Sad metni punktum ti vrborezec stari! A sad bi ja samo rad znal, jeli bi ja tu pravdu, kad bi pred sud došla, mogel dobiti?“

Na to fiskal, dok si koljena rible, odgovori:

„Pravda je tak čisto kak biks, kad se namaže i skefa. To vi morate dobiti, niti to drugač nemre biti: jer vi ste bili duže vriemena, nego to zakon zahtieva, u pštenom posledu ormara. Stvar je zaatarela i zaležana te bummo mi gospona vužara još i zeradi silovitog nasrupljenja u tudju kuću i radi silom otinanja na račun potegnuli. Anda samo hitro! Vi merate vašu pravdu dobiti a vužar bude toga ormara — skupo platil.“

Dok je to ovak fiskališ stvar razlagal, obračal je košaraš svoju melinkapu u rukah sve menje po menje, dok ju posve nezastavi, kak da govor gospodina fiskališa nebi bila voda za njegov melin. — I kad je gospodin fiskališ zgotovil i pobiedonosno svojega klienta pogledal, zdigne se Vrbec pomalo i veli:

„Je ako je to tak, te jedan posudjeni ormar postane za dve tri godine tudji, kak pesek, koj se ksusedu privći hoditi, onda tu staru kopanju rajši natrag posaljem i ktomu nekoliko litrov mirovna platim da me vužar nenamoei.“

Sad se fiskališ osupne i zavikne; „Clovek, jeli ste se zmešali ili kaj vam je?“

juče se „gorice gradeće društvo“, čija temeljna pravila preuzvišeni gospodin ministar za poljodjelstvo priznavši i državnom podporom je milostivo nadaril. Saznavši za odmerenje državne podpore s mnogostrukom silom je poprijel se k pripravi položenja, vidivši, da je na najvišešem zvanličnom mestu, koji njihovu korist na sreću nosi.

Na društvenom položenju i na prostorih posédnika su i do vezda polagano tekle pripreve, te u sred umarajućeh poslov radostno pozdravljaju znojeci garični posédatel, i ljubljeno si plebanuša, ki nežaleći truda danonice je ondé med njimi, dajući njim nauke, pomoćnicu ruku podavajući, pobudjućom ufanje gojećom rečju olahko čujući njim na poduzetju.

Sradostjom opaža pazljivi gledatelj ovo poslanost, i to je sve zasluga jednoga populanoga odlučnoga muža.

Neka najde dobro zasluženu nagradu izpunjenju ufanja, koje postavlja k teško-mu poslu.

Prigrilite zato ma gospoda, koja ste slédom sréćnih okolnostih u svojih občinah zvanj za vodje poslovanja, poprimite ovo plemenito nastojanje, nežalite stím skopčanoga truda! čime sebi u konačnom uspehu najljepšu nagradu, hvala i nezastarelu zaslu gu osiguravate.

U tom zauhvauju da sam samo morebit jedinoga zvanog muža mogel s jednostavnimi si redki za ovaj plemeniti posel, marsamo delonice predbiti, mirna si polazem pero

Oravec Stefan.

Strahovita katastrofa na morju.

Iz Lovestofta na najisšećnijoj točki Englezke obale došla je vest, da je veliki putnički parobrod (damsif) „Elbe“ vlastništvo severo-nemačkog Lloyda usijed sraca s drugom jednom ladjom potonul. Od 360 putnikah oslobodjeno je samo 19. Med oslobodjenimi nabaja se neki Vevera iz Česke.

Po toj vesti mora o bi se zaključiti, da se je do 340 osobah vtopilo. Druge

vesti medtamtoga javljaju, da se je vtopilo preko 200 osobah. Poslednji telegram iz Londona od 30 januara ob deveti vuri na večer glas: „E be“ srazila se je jutros oko 6 vure u severnom morju, 50 miljah od Lovestofta (Dorsetshire). Na parobrodu bilo je 240 putnikah i 160 mornarov, a od svih je samo 20 osobah oslobodjeno, do im su se ostali vtopili. Oslobodjenici uadjeni su po ribarskoj ladji „Windflower“ ob 5 vur po podlan vu najhujšem stanju ter dopeljani na obalu.

Dalnje vesti javljaju: „Elbe“ srazila se je s englezkim parobrodom „Crathic“ ter je namah potonula. Oslobodjeni putnik Karl Hofmann pripovéda dopisniku „Standarda“: Ja sam iz Grand Islanda vu Nebrasci. Pohodil sam rodjake vu S-vernoj Njemačkoj, ter sam se povraćal dimo vu Ameriku. Sa ženom i sa 12 ljet stariim siom Henryem ukracl sam se 20 januara vu Bremeu na „Elbe.“ — Žena i déte vtopili su se, ja sam sam oslobodjen... Bilo je oko 6 vur vu jutro, mi smo još ležali vu suu. Najenkrat očutili smo silen vudarec i začuli smo gromno zazivanje i viku. Strah, zdvajanje i metež od prvog su časa onemogućili oslobadjenje. Kak saui ja oslobudjen, neznam.

Vsi smo pobegli Valubu. Tu se je vse zivajanju vrtelo. Ja sam za jednu ruku vodil ženu, a vu drugoj déte, no za čas bili su mi odtrgnjeni i već je voda poplavila stražnji del parobroda. Vse se je tiskalo na čamce (čune). Dva čamci za oslobadjanje spuščeni su vu morje, no jeden je taki pred našimi očima potonul. Čul se je glas: Žene napred! a zatim: „Déca najprvije!“

Daljih se momentah nezmišljam, samo znam, da sam se našel vu čunu vu društvu od kakovih 20 osobah. Sad je „Elbe“ potonula. Pogled na propadajuću ladju i na osobe, koje su vu strahovitu krik i strahu tonule, — bil je tak strašen, da je svakomu otmal avest. Malo zatim nestalo je vsega. Mi smo se vu čamcu na zburkanih slapov vure i vure zibali, nemoćni, kak prez pameti, dok nas nije pod večer zatekla ribarska barka „Win flower“ i odvela nas na obalu (brég).

Parobrod „Elbe“, ladja od 4510 tonah bila je medju najboljšim severo-njemačkog Lloyda. Bremen je ostavila 29. januara. Imala je pojti vu Nju Jork, Baltimore, južnu

Ameriku, izhotau Aziju i Australiju. Zudoji put došla je iz Nju-Jorka vu Bremen 15. januara.

Englezki parobrod „Crathic“ od 470 tonah vozil je vuglenje. Ladja je s preda oštećena, ali nije predra. „Crathic“ otiala je na popravek vu Rotterdam, Sraz je skrivila gusta megla.

Parobrodom „Elbe“ zapovédal je vrlo izproban kapetan Güssel, koji je sa vrimi oficiri našel grob vu hladnih morskih valovih (slapih). Oslobodjen je samo tretji oficir Stolberg, koji pripovéda, da je „Elbe“ pogodjena vu sredinu, predra i da je za 20 miut pri burnom vremenu potonula.

Do ovog časa nije točno ustanovljeno, koliko se je osobah vtopilo, niti koliko ih je oslobodjeno, ali je vrlo verovatno, da je do 300 osobah izgubilo život a samo ih 20 oslobodjeno.

Oslobodjenici pripovédaju, da je na parobrodu bilo 178 putnikah i 146 mornarah, ali neznam, da li se zvuu njih još gdo oslobodil.

Med putniki bilo ih je raznih stranah svéta, Amerikancah, Nemcah, Austrijancah, Čehah, Poljakah, Slovakah i Magjarah.

Spašeno (oslobodjeno) je samo pet putnikah i to: Karlo Hofmann iz Nebrasci, Eugen Schlegel iz Fúrtha, Jan Vevera iz Česke, frajčka Ana Böcker iz Bremeu i n-ki Bothen. Od mornarov: tretji kapetan Stollberg, mašinista Neussel i triajst mornarah.

Od vtopljenih putnikah imamo vjerovatni izkaz potopljenih magjarskih putnikah. Vtopili su se: Bálint Suzana, Bálint Stefan, Bálint Viktor iz Zemuna, — Blesko Marija, Jaižabeta i Andras (Sáros), — Drucker Fanni (Técső) — Trubács Marko (Somos-Ujfalú), — Szuchy János i Pavel (Szepes), — Banzás Matias Szabadka, — Autonyi Gyura i Besák János (iz nećitljivoga mesta), — Benya János i Turcsányi Mihaj (Szabadka), — Csizsamar Gjura i János (Sopore), — Plozák Gjura (Bóbró), — Solár Éva (Laksár-Ujfalú), — Kovács Gjura (Balajt), — Babos Mari i Jenő (Eperjes), — Gajdos Mihály (Teplicska), — Csós János i Szabó Andras (Bicske), — Bodnár Mihály, Frauy János i Zabora János (Széplak), — Hudak Jozef (Paks), — Borszák Marija (Dolo), — Moterkó László (Podolin), — Puha Julia (Krompach).

KAJ JE NOVOGA ?

Put Nj. Veličanstva na Rivieru.

Carska jahta „Miramar“ dobila je nalog, da krene put francezke Riviere, gde bude na uslugu Nj. Veličanstvu caru i kralju Ferencz Jožefu i kraljici Jaižabeti za njihova boravka na rtu Sv. Martina kod Mentona. Nj. Veličanstva kralj putuje ovih danah vu najstrožen incognito pod imenom grofa Hohe-nembsa na Rivieru. Kraljeva komora dobila je nalog, da spremi izključivo civilno temno opravu kraljevo na put. Kralj putuje ovaj put krajšim putem preko lusbrucka — Bozona — Milana — Genove, čim bude pripravil više od 10 vur putovanja. Vu kraljevoj pratnji bude 10 do 12 osobah, medju njimi vrhovni konjusnik generalmajor princ Rudolf Lichtenstein, glavni adjutant general konj. grof Paar, dvorski savjetnik Claudy, po jeden činovnik od vojne i kabinetske pisarne i ostalo podvorno osobije. Ismedju Beča i Cap. St. Martina uredila se bude courirska služba za čelo vréme kraljevoga boravka na Rivieri, anda za kakve tri tjedne. Iz Beča bude vsaki dan polazil jedeu dvorski courir na francezku granicu, a tam bu ga čekal courir iz Mentona, koji bude žnjim izmenil spiše.

bolnačniki mudro ravna državom, a gradjan se opet brinu za ostala, koja su za život potrebita, zapazi na daleko od grada, kak je vol, kojega je mesar u mesnicu vodil sa da ga zakolje, vušel, te bešeći izraven proti ogromnoj sgradi, gde se je baš nahadjal ured zemaljske vlade iliti na kratko rečeno „Vlada“, hropil, te dojdjući pod velika vrata nuter u dvorišće zginul, dočim mesa i puno svieta su sa njim bekali.

Kralj zazove svoj pobočnika (adjutanta) te mu u šali veli: „Ovde dole je dvoraki lov! Sad budu sigurno ljudi opet vrhu toga dosietke (Witz) pravili. Naj der paziju kakove budu to dosietke pak mi sutra nek dojdju poredati.“

(Drugi dan) Kralj proti adjutantu: „No jeli se već kaj o včerašnjem lovu našaljiva?“

Pobočnik: Na službu Vaše Veličanstvo i Puk veli najme, da je pri Vašem Veličanstvu morala nekakova premenba Sistema nastati jer. . .

Kralj: „Jer, no samo dalje, samo nek zgovore ništ se nek neboje.“

Pobočnik: „Jer — je sad prvi krat vol, bez protekcije u vladu došel.“

U naglosti pri branjenju.

Fiškal branitelj: (proti sudcom) „Moja gospoda. Ovde se paragraf 82 nemre vzeti, jer je onda bil preveč pijan.“

Em. Kollay.

„Ah nesem“ — odgovori košaraš — „ali sam tu celu dogodovčinu jedno malo zmešal, jerbo sam hotel sasnati kak stojim. Ja sam vužarovoju teci posudil ormara, te sam ga po mojih detičih dal od onud odnesti, jerbo nisam nikaj znal od zastarelosti i zaleženja. — No a sad su mi barem u tom on gospodin fiškališ oči odprli, Liepa njim hvala, pak zbogom naj ostanu le“

Nekakva premenba.

Kralj jedne države gled kroz prozor svojega kraljevskog grada na mno inu ljudstva, koje svojim poslom zabavljeno, se vala po ulicah velikog varoša, kak morski valovi po vietru. Ov nosi na plećih trha, kojega ili je kupil za svoju porabu ili kani na dobiček prodati, on tam vozi na kolcih robu treći tiera četiri konya koji su pod trh podpreženi i jednom riečjum svaki nešto drugo, ali svaki svoje tiera. Kralj gleda kroz prozor i duboko zamišljen kakti u senji nepomično stoji naslonjen. „Bože moj, sve je ugibanju samo da sebe i mene uzdrži. Puk ovo razi u tu svrhu rukami, a ja i moji tolačniki glavom i tak to sve se liepo jednomu drugomu ugibilje za da mu nebude na putu i opet se nastaje, za da s jedinjim silami preoblade teškoće i dojde do cilja.

U toj sanjariji, kak naime on sa svojimi

Samoubojstvo princa Sturdze.

Od već javljenoga samoubojstva princa Gjura Sturdze, pišu iz Bukarešta: Pokojni princ, koj je bil 24 ljeta star, bil je sin poznatog rumunjskog senatora Gregora Sturdze i kćeri jednog pastira. Stopram pred tremi ljetmi legitimovana je ova ženitba. Mladi princ bil je ljubimac roditeljah pak je denes zutra imel herbatu imetek od više milijunah. Pred kakvimu tremi ljetmi spoznal se je mladić vu svojoj hiži s mladom šveljom Gisalom Boga, kćerjom jednoga soštara, pak ju je osobito zavoljel. Iz toga odnošaja rodila se devojčica, koja je vezda šest mesecov stara, ter se nahadja vu Jašu na doječtvu. Kad je stari Sturdza zeznal za to, nastojal je da sklonu svog sina nek otavii odnošaj i vekšom šumom penez odšteti svoju ljuboven. Nego mladi princ stalno je odbijal, dok ga je otec né nazadnje nagovoril, da se je pred tremi tjeđni oženil sa 17 ljet starom bojar-kom Marijom Kantakuzeno. Ali vu hiženem zakonu nije bilo sreće. Na Gjuriu poziv došla je Gizela Boga iz Krajove, gde se je pri sestri zadržavala, vu Bukarešt, pak se stanila pri rodu vu Stradi Sebastopol. Princ Gjuro odlučil je, da osegura budućnost svoje lju-bovice i svog deteta, pak je složil list, pismo, kojim njoj ostavlja 20,000 franka i doživotnu rentu 3000 franka. Vu naglosti ostavil je princ ovaj spis na svojem pisaćem stolu, a kad se je povrnuo dimo, nije ga više našel. Princ je znal, da spisa nigdo drugdi nije od-nesel nego njegovu lastovita tovaruška. To ga je změšalo. Na večer 1. februara večerjal je mladi princ vu družtvu svoga roda pri roditeljih pak je bil prividno vesel. Sljedećoga jutra ob 6 vuri stanul se je princ, opravil se samo za silu ter je pošel k svojoj ljubici vu Stradu Sebastopol. Imel je ključa od vuličnih vrat kak i od njenoga stana, došel je vu hižu k njoj, gde je spavala. — Nezna se, jeli su se oni prvije još razgovarjali, ali kratko vréme iza njegovoga dohodka bili su obedva mrtvi. Princ si je po svoj priliki sel na postelje poleg uje, ter ju je iz revolvera strelil vu srce, a zatim je opalil drugi šus vu svoje srce. — Mladi princ bil je veoma izobrazen čovek, milostiven i dober.

Koliko papirnatih forintačah ima još vu prometu?

Do konca meseca januara 1895. ljeta povraćeno je vu glavnu orsačku blagajnu (kasu) 48,352.626 komadav papirnatih forintačah, ter su one i sfondane. Tak je ostalo koncem januara još vu prometu samo 9,330.735 for.

Selski bogataš.

Iz Oséka pišu: Vu Petrijevoih kod Oséka vumrl je ovih danah seljak (muž) Toma Furlić star 84 ljet. Furlić je ostavil imetek od 160 000 forintah, a od toga je odredil 20.000 for. za cirkvu, školu i za druge cilje. Pokojnik bil je navaden muž (seljak) prez potrebočah. Za svoju pošonu trebal je samo kruh vsakdašnji, a imel je samo jedno jedinu opravu, koju je navěk nosil. S delom i marljivostjum, ter šparanjem priskrbel si je imetek, kojega budu vezda dobili dva njegovi rođjaki. — dva kanasi.

Plebanuš Kneipp vu Parizu.

Iz Berna javljaju, da je plebanuš Kneipp ovih dnevoiv držal javno predavanje o svo-jem vraćenju, komu je bilo nazočno do

1500 poslušateljov. Vu Freiburgu kod Berna Kneipp je delil tolnaše vngobrojnim sve-ćenikom i pošonam, koje su ga prizkale, Tim je sgodom priobčil, da vezda ima vu Wörishofenu 700 betežnikov i da na jedno ljetu vraći poprečno 10 000 ljudih Kneipp je odputoval vu Pariz.

Fiuma i okolica.

Iz Fiume javljaju: Denes je već deseti dan, da je na magjarskih orsačkih željeznica obustavljen vsaki promet. Sněg nepre-stance pada, a oštra čbura puše. Odovud do Komorskih Moravica ima městah, gde je sněg na 6 do 7 metrov visoko nanešen. Na štreki (prugi) stoji do 1000 vagonah, nakladjenih zveksim delom s drvi koje čekaju na odpremu. Tergovoi imaju velikoga kvara, ar moraju brodovlastnikom plaćati za čekanje parobrodah znatne odstete. Ovdi pada sněg prez prestanka — a od jutra javlja se isto od vsih stran.

Tragadija života.

— Vu Szabadki bili su neki dan svati bogatog muža, kojim je bil nazočen i posjednik Gjuro Tesić. Po gostovanju predal je Tesić mladjenki ljepi dar, doklam je izgovoril par reči, opal je od kapi (božji bič — slag) pogodjen mrtev na zemlju.

— Vu Miškoľcu bilo je takaj gostu-vanje pri nekom Tóthu. Vu pijanosti došlo je do svadje i tučnje, ter su dečki Béla i Lajoš Csathi ter Karol Farkaš vubili Tótha (gospodaru).

— Vu Sopronu strelil se je 5. februara huszár Peter Banji, ar je sprove noć prez dozvolje izvan kasarne, pak se je bojal kaštige.

— Jeden den prejdi obasil se je vu Kečkemétu huszár Novak Ivan, ar ga je srce vleklo dimo, kam nije smel iti.

Priznanje vu snu.

Kak javljaju iz Temišvara, ondi je ovih danov čudnovitim načinom vlovljen jeden lo-pov. Rano vu jutro pokral je nekoje stvari iz izloga ondešnjeg štacunara Maksa Stepera Šumnja je odmah pala jednog špoljarskog meštra po ime Kečkisa, koji je pri sudu tajil. Nu policija ga ipak prek noći zadržala vu žandarsoj sobi, gde je špoljar hitro i tvrdo za-spal Ali, vu snu je podjeino govoril: „Skril sam dobro; né tam — gori najžu.“ Nekoju od žandarah išel je taki k oni hiži i zaista našel je najži pokradjene stvari.

Čuden sprevodi

Vu Champatamu bil je nezdavnja originalen sprevodi. Gospon Saylor, jeden od najveksih ljubiteljeh psuv, bil je odpremljen na vekivećni počinek. Za mrtvećkimi koli morali su poleg tštamenta iti naprvlje nje-govi 52 psi, k onda ostali, koji su za njim tugo-vali. Po sprevodu priredjene su bile za pse karmine.

Dobre žepne i stěne vure za fal cěnu moći dobiti pri Pollak Bernatu vurarvu vu Čakoveu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal cěnu.

Nekaj za kratek čas.

O Fridriku Vilimu pripovėdaju ovu anek-dotu: Kad je kralj išel jenkrat vu leskoj svetloj opravi šetat se, srel je mljekaricu blizu Sans-soucia i opazil, kak ona bje, tuče osla. On je došel bliže i zapital ju, zakaj se je tak razsrdila. Plačnim glasom odgovorila je ona: „Ah, Bože, moram se žariti, a hurmasti osel neće se niti genuti.“ Ako ne-dođem vu pravo vréme vu Potsdam, ugubila bum vse mu terije (konte). Gda bi imala koga, da bi vlekla osla, za vuha, ja da bi ga buhala, već bi on išel. — Kralj pograbil je ozbiljno osla za vuha, mljekarica ga flapi s korbačom i osel je za istinu bežal, kaj je igla mogel. — Dojdući dimo, pripovedal je kralj svojoj tovarušici, kaj je delal. Kraljica nije bila nazadovjušea, ter mu je rekla: „Dragi Fridrik, ti si mogel včuiti to kak princ, ali kak kralj.“ — „Draga moja“, preki-nul ju je, směšć se kralj, — i moj otec pokojni je porinul naprě vnógoga osla.“

A: „Jeli vi poznate uzorasa Škrtiča? Vezda su ga ipak obsudili na dvě ljeta rešta.“

B: „To jedin, kaj si je pošteno za-sluzil!“

A: „Čuješ, novi navučitelj mi se nikak nedopada, preveć je nekak gizdav.“

B: „Ja toga nisem opazil.“

A: „No poglej samo, kak klobasice jede s viiicom.“

Gdo bu bolje lagal.

Prvi inas: „Čuješ Ivek, naš gospon ima jopicu, koja igra vu klavir.“

Drugi inas: „Ali, to ti je né nikaj. Naš pak gospon imaju jopicu, koja igra na klaviru s četirimi rukami repom obraća note, a poleg toga još i popěva.“

Gospa: „Čujete, ja toga nebun već terpela, vi imate vsaki tretji dan drugoga šoča.“

Dekla: „Nije ni čudo, kad pri nas nig-dar nikaj poštenoga nekuha.“

Skril bi se.

Nedeljni jagar hvalil se, kak pogadja zajce. Na to mu je rekel jeden muž: „Da sam ja zajec, ja bi vam se skrill, gze me sigurno nebi našli.“

Jagar: „A gde to?“

Muž: „Vu cirkvi.“

Priredil:

GLAD FERENCZ.

„The Gresham“

osiguraju e družtvo vu Londonu.

Ravnateljstvo za Magjarsku:

Budapest, Ferencz József trg. 5—6 numera vu svojoj palači.

Za one, koji si hoćeju život osigurati, daje navuk i prospekte *Gránar, trgovac* vu, Čekovcu, naproti velike oštarije. Ovo osigura-juće družtvo ima više kak 130 milijunah kru-nah vrėnosti. — A jedno letni dohodok bil je lani 23 milijun krunah. Za osiguranje izplaitlo je ovo družtvo od 1848-ga leta više kak 280 milijun krunah.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOSEF

Glavni surednik

GLAD FERENCZ

Nyilttér.

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint — japáni chinai sat. a legujabb mintázzal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, koczázott, mintázottakat damasztott sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín mintázzal sat. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelve irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

LOTÉRIJA Grác 1-ga februara 1895
88 52 2 75 51

Gabona árak. — Cena ztka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.70	—
Zab	Zob	5.70	—
Rozs	Hrř	5	—
Kukoricza ó	Kuruza stari	6.30	—
" uj	" novi	6.30	—
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab uj	Grah beli	7	—
Sárga " "	" žuti	6	—
Vegyes " "	" změšan	5	—
Lenmag	Len	10	—
Bükköny	Grahorka	6	—

6852. 1894. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírótság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd végrehajtónak, Vurusics József és neje Flinsecz Katalin bükkösdi lakosok végrehajtást szenvedett elleni 40 frt 53 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bírótság) területén lévő VI. hegykerületi 578 tkv. 2385 hrsz. a. ingatlan 480 frt és 2310 hrsz a ingatlan 32 frt becárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1895. évi márc. hó 11-ik napján d. s. 10 órakor

a VI. hegykerületi községbíró házánál Zakál Henrik felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becárának 10 % -át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírótság, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1894. december 31-én.

673 1-1

6293 tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak, özv. Ozár Mihályné mint t. és t. szerinti gyám által képviselt kiskoru Ozár Mária és Mihály végrehajtást szenvedett elleni 70 frt 01 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírótság területén lévő zalaujvári 590 tk. 78/c hrsz. 64 frt; 107/a hrsz. 17 frt; 168/a/3 hrsz. 107 frt; 197/c hrsz. 82 frt; 309/a hrsz. 17 frt; 653/c hrsz. 119 frt; 685/c hrsz. 81 frt; 7.7/a hrsz. 53 frt; 725/b hrsz. 78 frt kikiáltási áron, és a zalaujvári 591. sz. tkvben végrehajtást szenvedetteket 2/3 részben illető legelő és erdő

illetményre 50 frt kikiáltási áron elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

az 1895. évi március hó 4 ta d. u. 3 órakor

a zalaujvári községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becárának 10 % -át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 677 1-1

Kir. bírótság, mint tkvi. hatóság. Csáktornyan, 1894. évi decz. hó 26-án.

SPANYOL
bornagykereskedés
VINADOR
BÈCS, — HAMBURG.

Uj zárral
vörös nyomással az ólomtartón.

Kitünő spanyol borok eredeti palaczkokban, ugyszintén poharankénti kimérés

Szeiverth Antal ur vendéglőjében
Csáktornyan.

676 1-6

A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett bélyegző-jegy pontos figyelembe ajánlatik, mert valódiságáért csakis akkor vállaltatik teljes jóállás.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,
Főter, az uj takarékpénztárt épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA,
arany, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jóállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkesztői svájci zseborák.

Fali inkrórak.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi
személyes továbbajánlásnak,
RICHTER-FÉLE TINCT. CAPSICI COMPOS-I
(Horgony-Pain-Expeller)

az utolsó 25 évben 16 sikeres használatát — köszönhető ezen igazán
biztos hatású házaszer nagy eltorzítását és általában kedvelését.
Ki a Tinct. oviszici comp-1 (Horgony-Pain-Expeller) készvényét,
csuszai (tauszagotásánál) keresztesonfajánál, fej- és forájánál,
csipfájdalomnál, fájdalomcsillapító bebiztosítását alkalmasan, abból
egy üveget mindig kezeltében fog tartani, hogy azt meghibészként
is, mint leveztető, elhárító szemek alkalmazhassa. Ezen rég jónak
bizonyult házaszermek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr.
és 1 frt 20 kr. üvegenként. — Kapható a Gyógyszerüzletekben,
Budapesten **Török József** Gyógyszertáránál. — Csak a
"Horgony" védjegyvel ellátott üvegek elfogadandók. — Csak a
Richter-féle Gyár Rudolstadtban, Thüringiaországban.

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL BUDAPEST, Károly-körút 3. detall osztálya

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelően, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök
különböféle alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kézitáskák,
uti toilette necessairek, oldalutitáskák.

női utitáskák, uti plaid-szijak,
uti takaró gyöngyök
lábszárvédők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcák Portefeuill
iskolatáskák,
cilinderkalap tokok,

tiszti bőröndök, diszruhaboröndök, vadásztáskák, fegyvertokok és mindennemű és szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben

Megrendelések bármilyen szakmába vágó cikkekben elfogadhatók.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 656 4 5

Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített

MUNKÁK.

10.- aczél s réznyomatu
diszművek.

Magyar, német, francia
és angol

REMEKIRÓK MŰVEI.

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban felszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdett
könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek,
at'aszok,
földabroszok, tervrajzok,
föld és eggömbök.

Ima- és ájtatossági
könyvek
egyszerűen és legékesebben
köve a leggazdagabb választékban.

Mintakönyvek s rajzok
NŐIMUNKÁKHOZ

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE
KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTESZETE
Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

Szétárak.
IFJUSÁGI IRATOK. KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb választékban.

ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK.

zsebkönyvek.

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kívá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kész-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesítettek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtatik:
minden bel és külföldi
folyóiratok, napi
és

DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabbán eszközöltetik.

Megjének tanintézetekben használandó tankönyvek folyton raktáron vannak.